

Sygn. akt VI ACa 1561/12

POSTANOWIENIE

Dnia 17 stycznia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie VI Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia SA – Anna Orłowska

Sędzia SA – Ksenia Sobolewska-Filcek

Sędzia SA – Agata Zajac (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 17 stycznia 2013 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa T. S.

przeciwko (...)

o ochronę dóbr osobistych

na skutek skargi powódki T. S. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 28 czerwca 2012 r., sygn. akt VI ACa 91/12

postanawia:

1. przywrócić powódce T. S. termin do uzupełnienia braków formalnych skargi o wznowienie postępowania,
2. odrzucić skargę,
3. oddalić wniosek r.pr. A. B. o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu.

Sygn. akt VI ACa 1561/12

UZASADNIENIE

Pismem procesowym z dnia 7 listopada 2012 r. T. S. wniosła skargę o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 28 czerwca 2012 r., sygn. akt VI ACa 91/12, zaskarżając wyrok w części, tj. w zakresie punktu 2, domagając się uchylenia wyroku w zaskarżonej części i zasądzenia zgodnie z żądaniem pozwu kwoty 1000.000 zł od pozwanego na rzecz powódki oraz rozstrzygnięcia o kosztach postępowania i kosztach pomocy prawnej świadczonej przez pełnomocnika z urzędu oraz zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania według norm przepisanych. W piśmie procesowym uzupełniającym braki formalne skargi o wznowienie postępowania powódka wniosła o przywrócenie jej terminu do uzupełnienia tych braków z uwagi na trudności w kontakcie z reprezentowaną stroną.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

O przywróceniu terminu Sąd Apelacyjny postanowił na podstawie art. 168 § 1 k.p.c.

Skarga o wznowienie postępowania podlega odrzuceniu.

Art. 399 § 1 k.p.c. stanowi, że strona może żądać wznowienia postępowania, które zostało zakończone prawomocnym wyrokiem, w wypadkach przewidzianych w art. 399 – 416¹ k.p.c. Jako podstawę wznowienia postępowania powódka wskazała art. 401 pkt 2 k.p.c. z uwagi na pozbawienie powódki możliwości działania oraz art. 403 § 1 pkt 1 i § 2 k.p.c.

W ocenie Sądu Apelacyjnego okoliczność, iż powódka była reprezentowana przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, który wraz z powódką był obecny na rozprawie apelacyjnej poprzedzającej wydanie zaskarżonego wyroku, zaś w skardze powódka nie przedstawiła żadnych okoliczności, z których wynikałaby niemożność podejmowania przez nią działania w sprawie wskazują na brak podstawy skargi o wznowienie postępowania określonej przez powódkę jako pozbawienie możliwości działania. Skarżąca nie wskazuje też na żadne okoliczności faktyczne lub środki dowodowe mogące mieć wpływ na wynik sprawy lub świadczące o oparciu zaskarżonego wyroku na dokumencie podrobionym lub przerobionym albo na skazującym wyroku karnym następnie uchylonym, a tym samym uzasadniające drugą wskazaną podstawę wznowienia wynikającą z przepisów art. 403 § 1 pkt 1 i § 2 k.p.c.

Sąd Apelacyjny podziela utrwalony w orzecznictwie pogląd, iż samo powołanie się na odpowiedni przepis kodeksu postępowania cywilnego, dopuszczający możliwość wznowienia postępowania – na przewidzianej w nim podstawie – nie czyni zadość wymaganiu w postaci oparcia skargi o ustawową podstawę wznowienia (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 czerwca 2010 r., III CZ 18/10, Lex nr 686067 oraz cytowane tam orzecznictwo). Istnienie podnoszonych przez powódkę podstaw skargi nie zostało uzasadnione ani przez samą skarżącą, ani przez pełnomocnika wykonującego zawód radcy prawnego, sama zaś treść skargi o wznowienie postępowania oraz dalszych pism procesowych nie pozwalają na logiczne powiązanie podnoszonych przez skarżącą okoliczności z podstawami skargi wskazanymi w piśmie z dnia 20 grudnia 2012 r., ani także z żadną inną podstawą, która znajdowałaby się w katalogu wypadków wymienionych w art. 399 – 416¹ k.p.c.

Sąd Apelacyjny postanowił oddalić wniosek pełnomocnika z urzędu o zasądzenie na jego rzecz wynagrodzenia tytułem pomocy prawnej pełnionej z urzędu. Pełnomocnik będący radcą prawnym nie złożył bowiem oświadczenia o tym, czy opłaty te zostały poniesione w całości lub w części (§ 16 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu). Sąd Apelacyjny podzielił stanowisko zaprezentowane w orzecznictwie, iż oświadczenie pełnomocnika o zapłaceniu lub nie opłat za wykonanie czynności w ramach pomocy prawnej przyznanej z urzędu jest elementem konstrukcyjnym wniosku o przyznanie kosztów zastępstwa procesowego i zawarcie tego oświadczenia w treści wniosku warunkuje pozytywne jego rozpatrzenie (zob. m.in. postanowienie Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 8 grudnia 2009 r., II GZ 273/09, Lex nr 582846).

Z powyższych względów Sąd Apelacyjny na podstawie art. 410 k.p.c. postanowił jak w sentencji.